

Politiek en recht botsen in het Wilders-proces

Posted on 14 september 2019 by Paul Ruijs

Het tweede Wilders-proces verwordt tot een 'Wildersgate'. Paul Ruijs loopt langs de achilleshielen van de rechtsstaat. En dat zijn er vele: van rechters die geen PVV-stemmende collega willen, tot de slager-miljonair die wel veroordeeld werd, maar al meteen wist dat hij niet hoefde te zitten.

In Wales houden ze ieder jaar een wedstrijd wie het beste kan liegen. Advocaten en politici mogen niet meedoen, want het is wel een amateurwedstrijd. In Nederland zouden ook justitieambtenaren uitgesloten zijn. Want een onbedoeld maar zeer nuttig neveneffect van het optreden van Geert Wilders is, dat hij het gênante, niet ophoudend gelieg, gedraai en de hypocrisie van onder andere justitieambtenaren – met en zonder toga – blootlegt.

En dat allemaal naar aanleiding van die in ieder praatprogramma herhaalde en uitvergrote uitspraak over 'Minder Marokkanen'. Een bevolkingsgroep die al jarenlang de verkeerde statistieken aanvoert en waarvan de grote groep goedwillenden nog het meeste te lijden heeft van de vele slecht en niet-opgevoede

broertjes en neefjes.

Want na de laatste trouwstoet en ons ronduit vijandig gezinde IS-ers en salafisten uit die kringen kan niemand meer met droge ogen volhouden dat sommige Marokkanen ook wel heel erg hun best doen om niet aardig gevonden te worden. Tenminste het staat me niet bij dat er zo ooit over in Nederland verblijvende Chinezen werd gesproken/gedacht.

Hoe PvdA-politici over Marokkanen praten als ze denken dat de microfoon uitstaat is bekend. Maar het zijn ambtenaren in toga die in al hun wijsheid en onafhankelijkheid vaststellen dat dát en Diederik Samsoms 'Marokkanen hebben een etnisch monopolie op overlast' en Hans Spekmans 'Marokkanen die niet deugen moeten worden vernederd' géén discriminatie oplevert.

Aboutalebs 'dan rot je toch op' kwam erg dicht in de buurt van 'minder, minder' en iedereen met een beetje gezond verstand begreep dat Wilders precies hetzelfde bedoelde. Alleen in kringen zonder enig gevoel voor verhoudingen werd alle ellende uit de Tweede Wereldoorlog van stal gehaald. Wilders' belofte om iets aan scooter- en tasjesdieven te doen werd meteen uitgelegd alsof de treinen op stoom stonden en de gasleidingen al werden aangelegd. En ondertussen heeft D66 het in hun verkiezingsprogramma heel braaf over 'een restrictief toelatingsbeleid'.

Rechter wil geen PVV-collega

Dus wat te denken van rechters als Sebastiaan Hermans, in een interview over politieke betrokkenheid: 'Als een collega zich meldt en die stemt PVV, geeft me dat ernstig te denken, over de vraag of die persoon voldoende genuanceerd, objectief en onafhankelijk naar zaken kan kijken. De PVV draagt bepaalde dingen uit die niet democratisch zijn. Ik vind dat het respect voor de rechtspraak daar in het geding is'. Daarom moet Wilders van volstrekt wereldvreemde idioten letterlijk dood gemaakt worden; van weldenkende wereldvreemden in ieder geval monddood.

De winst van al die ongenuanceerde verbetenheid en overijverige ambtenaren is dat daarmee de fictie van de neutrale ambtenaar aan diggelen ligt. Zichtbaar wordt wat onder de oppervlakte altijd al aanwezig was en dat ambtenaren de dienst uitmaken.

Daar kwam Winnie Sorgdrager, een kwart eeuw geleden Justitieminister, al achter toen ze hoorde dat haar procureur-generaal Dato Steenhuis werkzaam was voor het

onderzoeksbureau Bakkenist dat een onafhankelijk onderzoek instelde naar het optreden van het OM in een zekere kwestie. Haar 'oren vielen van haar hoofd' maar ook Grapperhaus moest onlangs tegen zijn zin instemmen met een door ambtenaren geëist strafrechtelijk onderzoek naar klokkenluiders bij het WODC, het onderzoeksbureau van Justitie.

Hebben we wel zo'n perfecte rechtsstaat?

Ondertussen roepen deskundigen vanuit hun veilige universiteitskubus dat het 'zorgelijk' is en eigenlijk 'niet kan' dat ambtenaren zich actief met Wilders bemoeien. Nee natuurlijk kan dat niet maar in Nederland juist wel. Sterker nog, het beste jongetje van de klas moet de fictie hoog houden dat we een vrijwel perfecte rechtsstaat hebben.

Dat beeld mag niet sneuvelen, dus – laat dat maar aan Rutte over – worden ook deze lastige onthullingen weggemasseerd, gebagatelliseerd en door de Kamer geaccepteerd. Types als Gerard Spong zijn ook nooit ver weg om – dit keer bij praatprogramma Jinek – er alvast een storm in een glas water van te maken. Met het MH-17 proces voor de deur moet de wereld tenslotte wel zien dat we niet voor niets in Den Haag de hoofdstad van Recht en Vrede hebben.

Tenslotte is het hier geen Rusland, waar Poetin zich in en buiten de rechtszaal met ontkenningen, weigeringen en frustreren van getuigenverhoor bemoeit. Wrang genoeg krijgen onze ambtenaren in de MH-17 zaak qua frustraties een koekje van eigen deeg.

Talloos zijn namelijk de voorbeelden waarin het OM weigerde om een aangifte met stellig bewijs serieus te nemen, getuigen te horen of zelf bewijs zoekmaakte. Het OM bepaalt immers wie er wel, maar vooral wie er niet voor het hekje komt. En als je Geert Wilders heet heb je pech. Het GROTE KWAAD, een gekozen Kamerlid, moet immers veroordeeld worden.

Scheiding der machten wordt vaak geschonden

Het is dus een kwestie van tijd, alvorens er weer deskundigen zijn die hun grenzeloos vertrouwen in onze magistratuur en de rechtsstaat met zijn scheiding der machten uitspreken waarin kosten noch moeite werden gespaard om spoken uit

het verleden te bestrijden. Nogal hypocriet, want er zijn ook schendingen geweest van de Trias Politica waarover men niet eens durft te praten.

En dan gaat het niet over Groen Links 1e kamerlid Diane Wolff die als medewetgever tevens rechter en advocaat was, het hoofd juridische zaken van de gemeente Den Haag die tevens voor rechter speelde of mr Ernst Numann, vicepresident van de Hoge Raad. Die schreef de ene dag jurisprudentie op auteursrechtgebied en gaf de volgende dag als voorzitter van de Auteursrechtcommissie betaalde adviezen aan de minister.

De zaak-Eddy de Kroes

Nee, het is de Wassenaar-deal die zorgvuldig buiten de media werd gehouden en waar geen deskundige, Kamerlid of praatprogramma ooit zijn vingers heeft durven te branden. De Wassenaarse miljonair en slager Eddy de Kroes was tot aan de Hoge Raad onherroepelijk veroordeeld tot 2 jaar gevangenis straf wegens fraude met eurosubsidies.

Toch kreeg De Kroes geen cel van binnen te zien omdat officier van Justitie Hans Vos hem een briefje overhandigde waarin stond dat hij zijn straf niet hoefde uit te zitten. En het werkte, totdat – ere wie ere toekomt – het blad Quote na zo'n 10 jaar in 2004 hier vragen over begon te stellen en er een rechtszaak kwam om De Kroes alsnog op te sluiten.

Toen het geen vervalst maar een authentiek briefje bleek te zijn van mijnheer Vos, zei Spong – nooit ver weg in dit soort kwesties – dat de Staat met zoveel opgewekt vertrouwen niet meer het recht had om De Kroes op te sluiten.

Dat vond de dienstdoende rechter Paris ook en het was die avond vanwege het grote feest in huize De Kroes nog lang onrustig in Wassenaar. Vooral omdat mijnheer Vos desgevraagd zich ook niet meer kon herinneren van welke superieure ambtenaar hij dat volstrekt illegale 'gratiebriefje' (alleen het staatshoofd mag gratie verlenen) had moeten schrijven.

En daarmee bleef ook onbekend of oud-CDA premier Barend Biesheuvel, een commissaris van De Kroes, wellicht de telefoon had gepakt waardoor dat briefje werd geschreven. Toenmalig CDA-minister Ernst Hirsch Ballin heb ik echter nooit in de Kamer zien of horen uitleggen hoe vaak zijn ambtenaren dit soort briefjes schrijven voor bevriende relaties die de bodem onder de rechtspraak wegslaan en

en passant hele Hoge Raad voor schut zet.

Alleen als Wilders het heeft over neprechters komt oud-president van de Hoge Raad Geert Corstens in beweging om in het programma Buitenhof, niet gehinderd door enige tegenspraak, te komen uitleggen hoe schadelijk dat wel niet is voor de rechtspraak. En inderdaad: ignorence gets them in trouble, arrogance keeps them there.